

BASÍLICA
SANTA
MARIA
DEL PI

AHIR,
AVUI,
DEMÀ

Núm.
713

26
abril
2015

Genocidis

Gaietà de Casacuberta, rector

1. El 27 de gener de 1945 fou alliberat el principal camp d'extermini del nazisme, Auschwitz (Polònia). Setanta anys després, supervivents, entitats que representen les víctimes i governants han destacat la importància de mantenir viu el record d'aquests fets per tal d'evitar que es repeteixin nous genocidis (Dialogal núm. 53). Això va passar quan Hitler manava a Alemanya, però el primer genocidi armeni no es va acceptar com a genocidi pels que el van fer. Sembla que Hitler, abans d'aplicar la seva "solució final" per als jueus va esgrimir el cas armeni com a prova de què el món podia acceptar sense escàndol una acció d'aquest tipus.

2. El dia 24 d'aquest abril de 2015 va tenir lloc un acte oficial de record a les víctimes d'Armènia, un milió i mig de persones assassinades ara fa cent anys, molts d'ells cristians ortodoxos, bisbes, sacerdots, gent gran, nens i fins i tot malalts indefensos.

El president armeni Serj Sargsian va comentar que "és massa freqüent que els interessos dominin sobre els valors i això fa que molts països no s'atreveixin a confrontar Turquia amb el seu passat". I afegeix "la prevenció i la condemna d'aquests crims no han d'estar subjectes a interessos geopolítics i per desgràcia em temo que el segle dels genocidis no ha acabat".

3. El bisbe de Roma Francesc, en la seva homilia de l'Eucaristia del II diumenge de Pasqua, va qualificar de genocidi la brutal persecució del poble armeni, ara fa un segle per part de l'Imperi Otomà (Turquia). El govern d'Ankara, molest per una paraula del Sant Pare que no han acceptat mai, va reaccionar immediatament i, en primer lloc, va convocar al Nunci Apostòlic per fer-li una queixa oficial i, hores més tard, va cridar a consultes al seu propi ambaixador davant la Santa Seu. El Parlament Europeu va demanar el 15 d'abril d'enguany el reconeixement d'aquest genocidi. Turquia, hereva dels otomans, no ho accepta. El Parlament demana la reconciliació entre Turquia i Armènia.

El president turc Erdogan va dir que “sigui quin sigui el resultat del vot al Parlament Europeu, m’entrarà per una orella i em sortirà per l’altra”. I el primer ministre turc va dir: “Francesc s’ha unit a un eix del mal per haver parlat de genocidi”.

Aquesta eucaristia a Roma va ser concelebrada amb els patriarques armenis. Joan Pau II ja havia parlat d’aquest genocidi l’any 2001, però Francesc va afegir: “La nostra humanitat va conèixer tres grans genocidis al segle XX: l’extermini dels armenis, el nazisme i els crims de l’estalinisme”. També va recordar Cambodja, Ruanda, Burundi, Bòsnia... Ara sembla que hi tornem amb les minories cristianes d’Orient Mitjà, Àfrica, Àsia... Diu el sant pare: “Desgraciadament encara avui sentim el crit d’angoixa i desemparat de molts germans indefensos que, a causa de la seva fe en Crist o per causa de la seva ètnia, són públicament i cruelment assassinats o bé obligats a abandonar la seva terra”.

4. Hi ha un silenci còmplice al voltant d’aquests fets. També en són víctimes musulmans de diferents tendències. Francesc cita el Gènesi quan diu Déu a Caïm: “On és el teu germà Abel? Ell respon: No ho sé. Que potser sóc el guardià del meu germà?”. I seguim. Boko Haram té segrestades 2000 dones i nenes a Nigèria, moltes d’elles forçades a casar-se i convertir-se a l’Islam.

Amnistia Internacional ha fet recentment un informe que responsabilitza a la Unió Europea per la seva retallada de recursos destinats als salvaments marítims, amb l’augment de morts. Un de cada vint-i-tres dels que han intentat passar el mar han mort el mes de gener i, de cop, vuit-centes cinquanta persones en pasteres més pròpies per transportar bestiar que persones.

Finalment, la desgràcia més horrorosa i sense precedents és que dotze africans cristians van ser llençats al mar pels seus companys de viatge musulmans. Aquests assassins van ser detinguts i acusats d’homicidi múltiple agreujat per l’odi religiós. Gràcies a Déu, altres cristians van fer pinya agrupant-se i fent cadena i van poder salvar-se.

Conclusió

Des que hem començat a viure la crisi econòmica iniciada l’any 2008 han baixat moltíssim els ajuts a l’Àfrica. Fins fa relativament poc temps, els que venien al sud d’Europa, venien per poder treballar i alimentar així les seves famílies, enviant una part dels diners als que es quedaven al seu poble. Ells veuen les nostres pel·lícules i volen el nostre benestar.

Ara, però, són molts els que fugen de les guerres fraticides que hi ha a l’Àfrica i a l’Orient Mitjà. Occident ho ha fet malament a les guerres d’Iraq i Líbia i en d’altres països. Sovint ens fem la pregunta: Qui els ven les armes?

Segurament no hi ha solucions fàcils. La pau ens és necessària i també la inversió per tal que tothom pugui guanyar-se el pa. El problema és que Occident encara està xuclant les riqueses d’Àfrica. Tot això és molt dur i la majoria de nosaltres prefereix estar centrat en el seu petit món i preocupat per les coses insignificants de la nostra vida. Només ens queda compartir els nostres diners amb els que treballen per la pau i la solidaritat. No podem passar de llarg i cal que estiguem oberts a tot el que l’Evangeli ens pot dir aquests dies i oberts a la pregària a Jesucrist que ens pot il·luminar en el fons de la nostra consciència.

La reforma de l'Hort del Rector

Recentment i a falta encara d'uns petits detalls, hem acabat la reforma del jardí. Amb l'arribada de la primavera ja hem vist florir els tarongers, el magraner, el pruner. Hem ensumat les aromes de la lavanda, la murtra i la sàlvia i hem vist el color que hi donen la vinca, l'agapant i el lilà.

Ara, els nostres visitants hi fan una estada més llarga, ja que el lloc és acollidor, permet una vista insòlita i espectacular del campanar i hi frueixen de la companyia de les mestresses de l'espai, les gates més fotografiades de Barcelona.

El repòs als bancs de la ciutat que ens han regalat i que amb tanta traça ha restaurat en Pasqual és un veritable plaer. En Wilson tindrà cura setmanalment del jardí i un equip del Centre Especial de Treball de la Fundació Nou Xamfrà vindrà cada dos mesos a fer-hi el manteniment més professional, la poda, l'adob i els tractaments fitosanitaris.

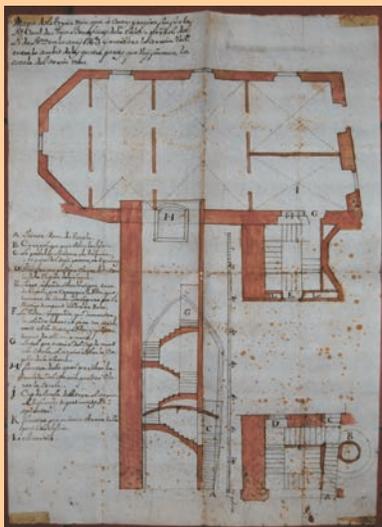
Al capvespre, una suau il·luminació dona un encant nou al jardí i el mormoleig de l'aigua del safareig torna a fer-ne un indret d'agradable estada.

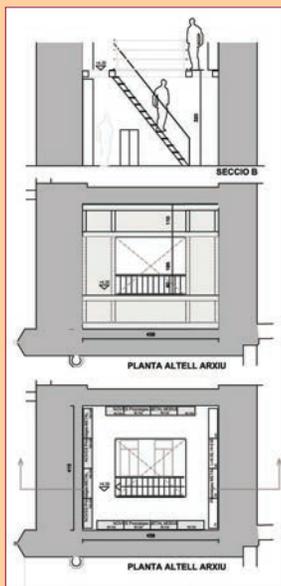

Obres a l'Arxiu

Les indispensables feines de reforma que sempre estem fent al Pi s'han dirigit ara cap a l'Arxiu, que amb els seus 251 anys acabats de complir, ja demanava fa molt de temps una posada al dia. Després d'haver fet la reparació de la teulada, toca fer de bell nou la instal·lació elèctrica adequant-la a la normativa i a més, cal modernitzar l'espai i fer-lo apte per atendre com cal les visites dels estudiants i dels investigadors que tant sovint ens demanen. Cal també que les condicions de treball del personal que hi passa hores siguin les adequades.

L'Arxiu està, des de sempre, dividit en tres sales, a més del rebedor: la sala del Capítol, la sala de la Causa Pia i la sala de l'Arxivet son els noms tradicionals d'aquestes tres

estances. En aquesta darrera sala de l'Arxivet, que té més de sis metres d'alçada, hi estem construint un altell que donarà cabuda a tota la documentació més antiga i més sensible que es conserva al Pi. No serà accessible al públic i mantindrà les condicions de temperatura i humitat més convenients per la conservació dels documents, que aniran tots encaixats i convenientment classificats. La sala de la Causa Pia serà el lloc de treball de l'arxiver-conservador i de l'equip de voluntaris, amb l'equip de digitalització que un amic de l'Arxiu ens ha obsequiat recentment. Finalment, la sala del Capítol, serà l'espai de consulta que obrirà al públic (esperem que a partir del mes de setembre) que vulgui venir a fer-hi recerca. Disposarà d'un espai ampli, còmode, confortable i ben il·luminat, amb connexió a internet i amb una horaris d'apertura que més endavant farem públics. Intentarem que la remodelació conciliï la modernització de l'espai amb el seu caràcter històric, guiats per les pistes que ens dóna la documentació que el mateix Arxiu conserva.

Les quatre estacions de Vivaldi

El proper diumenge 10 de maig, a les sis de la tarda, la Orquestra UNESCO Barcelona interpretarà a la Basílica el conjunt dels quatre concerts per a violí que figuren entre les composicions més populars del repertori de la música clàssica: les quatre estacions de Vivaldi. Es tracta d'un concert solidari a benefici dels programes de l'associació DINCAT, una associació que agrupa més de 300 entitats sense ànim de lucre que defensen els drets i donen serveis a les persones amb discapacitat intel·lectual. Es poden adquirir les entrades del concert a la plataforma Ticketea, al preu de 15,00 €.

Si voleu estar informats de totes les activitats que es fan a Santa Maria del Pi, subscriuiu-vos al nostre butlletí electrònic a www.basilicadelpi.com

Horari de misses

DIES FEINERS

19:00 a la Capella de la Sang

DISSABTES

16:30 a la Capella de la Sang

18:30 a la Basílica

20:00 a la Capella de la Sang

DIUMENGES

12:00 a la Capella de la Sang

13:00 (en castellà) a la Capella de la Sang

On som?

BASÍLICA
Plaça del Pi, 7

SAGRISTIA I DESPATX
Placeta del Pi, 4

LOCALS PARROQUIALS
Cardenal Casañas, 16

08002, Barcelona
Tel. 93 318 47 43
info@basilicadelpi.com
www.basilicadelpi.com

Despatx parroquial

El despatx parroquial és l'indret d'acollida de la parròquia on us atendrem a qualsevol hora.

Per les gestions administratives relacionades amb els sacraments, l'horari establert és el següent:
Dilluns i dimecres de 18:00 a 20:00.

dparroquial@basilicadelpi.com